

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Idem apud Deum, pauper & diues: sed non item apud homines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

QVA IVDICIORVM SVORVM VEL
CLEMENTIA, VEL IVSTITIA, DEVS PAV-
PERTATEM, FAMEM, INFAMIAM, MVTILATIO-
NES, ET BELLVM, OMNIVM HORVM MALORVM COMPEN-
DIVM, DENIQVE MORBOS, MORTESQVE ET TENTATIONES
VARIAS HOMINIBVS, IN HAC VITA,
IMMITTAT?

C A P V T . I.

Paupertas, ob quas cauſas, hominibus odiosa atque execrabilis
effe videatur?

DV res, maximè inter se diuersæ, humanam vitam exercent, Copia & Inopia. Habent enim alij multum, alij parum, aliqui etiam omnino nihil, in hoc Mundo. Quæ varietas illi ascribenda est, qui regunt Vniuersum. Ut enim paterfamilias, ea quæ in domo sunt, ita, quæcumque in Mundo sunt, Deus distribuit. Ille, quia *Dominus universorum* est, cui vult ea, dat ea: *Dominus pauperem facit, & dicit.* I. Reg. 1.7.
S. Aug. serm. 205. de temp. Omnes in verbo Dei concordate; & dinitem, & pauperem Deus fecit, Eccli. 11. 14. ait S. Augustinus, scriptura loquitur: *Dives & pauper occurrerunt sibi, fecit autem ambos Dominus. Dives & pauper occurrerunt sibi. In qua via, nisi in ista vita? Natus est dives, natus est pauper.* Pares natura, dispares fortuna. Copiam vni, inopiam alteri destinant. Itaque paupertas, & honestas à Deo sunt. Sed non perinde ab hominibus estimantur. Qui diuinijs afflunt, facile agnoscunt, se beneficio affectos esse; difficultius credunt se à Superis amari, qui pre- muntur egestate. Hinc citò ticubant; hinc queruntur; hinc nonnumquam etiam judicant, male judicare, in terris, supremum rerum Moderatorem, ut qui iniustis det opes, iustis auferat; probos egere, mendicare, circumueniri, spoliari, omnibus fortunis exui; improbos gaudere, pingueſcere, cumulare aurum atque argen- tum, & in omnium rerum optabilium abundantia viuere patiatur. Denique *dissitos*, non secus atque *dinos* aspiciunt, & appellant; pauperes infelices arbitrantur. Vnde Germani, eodem vocabulo, pauperes, & miseris afficiunt. Quamuis enim non ignorant, pluri-

A

mot

8 Cap. I. Cur odioſa ſit paupertas?

mos eſſe miferos, qui pauperes non ſint, nullum tamen vulgo pa-
perem eſſe poſſe exiſtimant, qui non ſit idem & mifer.

II.
Plaut. in Sti-
cho,

Vtrumque hoc affirmatè pronunciauit Comicus, cuius hæc
eſt ſententia: *Vt cuique homini res parata eſt, firmi amici ſunt: firæ
laſſe labant, itidem amici collabascunt. Res amicos inuenit. Quanta
igitur felicitas eſt in amicis ſita; tanta miferia, amicis carere, quæ
tempore neceſſitatis ſuccurrant.*

*Argentum, & anima, & ſanguis eſt mortalibus:
Quo qui caret, nec hoc ſibi cantus parat,
Viuos iſ inter mortuus homo obambulat.*

Eamdem cantilenam cantat Menander in his verſibus.

*Ego utiles verò Deos eſſe arbitror
Noſtros, & Argentum, & Aurum maximè.
Iſtos quidem ſi dedices tua in domo,
Quidquid voles, roges, tibi omnia aderunt,
Ager, domus, ſervi, & argyromata,
Teſtes, amici, judices: tantum dato.*

Adeò potentes faciunt nummi, &c, vt Aristoteles ait, *omnia vanalia nummus*. Nimirum, ſicut ubique ferè in prelio preium eſt; ita
vicifim miferima res eſt, nihil poſſe, cum velis poſſe. Enim uero
quemadmodum homines, quæ volunt ſplendere, inaurant, ita-

Et genus, & virtus, niſi cum re, vilior algæ eſt.

Quanti ſanguinis vidimus viros deſpectos, poſtquam aurum per-
diderunt? Crœſos, non Codros populus adorat. Quàm præclaras
experimur virtutes, ſub ſcissili palliaſtro, delituisse? Quot viua-
cissima ingenia neglecta ſepeliuntur, quæ excitata fuiffent, ſplen-
duiſſentque, ſi habuiffent Mecœnates? Quàm irroborata eſt opi-
nio, vt ferè vnuſquisque tanti fiat, quantum habet. Clarè illud
exprefſit Iuuenal is, cum diceret:

*Quantum quisque ſua nummorum ſeruat in arca,
Tantum habet, & fidei.*

Vſque adeò calamitosus eſt inops, vt, cum careat, vnde ſe alat, ne
fidem quoque habeat, vnde acquirat.

III.
Pſal. 30. II.

Sed relinquamus Poëtas, consulamus Prophetas, quorum
vnuſ ait: *Infirmata eſt in paupertate virtus mea. Nam ſuper alias
afflictiones accessit, vt propter inopiam vires priftinas amiferit.*

Idem.